

3. Członek komisji, który nie zgadza się ze zdaniem większości członków, może złożyć na piśmie odrębne stanowisko wraz z uzasadnieniem, które dołącza do protokołu.

4. Komisja przedstawia bezzwłocznie protokół okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej.

§ 7. Jeżeli orzeczenie komisji nie daje podstaw do pozbawienia lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu lub zawieszenia tego prawa, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna podejmuje uchwałę o umorzeniu postępowania.

§ 8. 1. Od uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej o pozbawieniu lub zawieszeniu prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii służy odwołanie do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

2. W razie gdy Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wystąpi do Naczelnej Rady Lekarskiej o powołanie komisji lekarskiej w innym składzie, w postępowaniu odwoławczym stosuje się przepisy § 2 ust. 2 i 3 oraz § 3—6.

§ 9. O podjętej uchwale okręgowej lub Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o pozbawieniu lub zawieszeniu prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii powiadamia się niezwłocznie organ ewidencyjny, zakład pracy i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

p. o. *G. Janowski*

243

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 czerwca 1992 r.

w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Na podstawie art. 121 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość przełożonych w sprawach dyscyplinarnych

§ 1. 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w stosunku do strażaków Państwowej Straży Pożarnej, zwanych dalej „strażakami”, właściwi są przełożeni określani w ust. 2 i 3, zwani odpowiednio:

- 1) w I instancji — „właściwymi przełożonymi”,
- 2) w II instancji — „wyższymi przełożonymi”.

2. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych strażaków mianowanych na stanowisko służbowe są właściwi:

- 1) wobec mianowanych w jednostce ratowniczo-gaśniczej:
 - a) w I instancji — dowódca tej jednostki,
 - b) w II instancji — właściwy miejscowo komendant rejonowy Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) wobec mianowanych w komendzie rejonowej Państwowej Straży Pożarnej:
 - a) w I instancji — komendant rejonowy Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) w II instancji — właściwy miejscowo komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej,
- 3) wobec mianowanych w komendzie wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej:

- a) w I instancji — komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) w II instancji — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,
- 4) wobec mianowanych w szkole i jednostce badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej:
 - a) w I instancji — odpowiednio komendant szkoły lub dyrektor jednostki,
 - b) w II instancji — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,

- 5) wobec mianowanych w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej:
 - a) w I instancji — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) w II instancji — Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych strażaków powoływanych na stanowiska służbowe są właściwi:

- 1) wobec dowódców jednostek ratowniczo-gaśniczych oraz komendantów rejonowych Państwowej Straży Pożarnej i ich zastępców:
 - a) w I instancji — właściwy miejscowo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) w II instancji — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) wobec zastępców Komendanta Głównego, komendantów wojewódzkich, komendantów szkół, dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych Państwowej Straży Pożarnej oraz ich zastępców:
 - a) w I instancji — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,

- b) w II instancji — Minister Spraw Wewnętrznych,
- 3) wobec Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej — Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 2. 1. Strażak, któremu powierzono pełnienie obowiązków na danym stanowisku służbowym, ma w sprawach dyscyplinarnych uprawnienia przysługujące powołanemu na to stanowisko.

2. Strażak, który w zastępstwie pełni obowiązki na danym stanowisku służbowym, ma w sprawach dyscyplinarnych uprawnienia przysługujące osobie zastępowanej.

§ 3. Strażak przeniesiony do pełnienia służby, oddelegowany do czasowego pełnienia służby, skierowany na przeszkolenie lub naukę podlega w sprawach dyscyplinarnych przełożonemu właściwemu ze względu na miejsce służby, nauki lub przeszkolenia strażaka.

Rozdział 2

Odpowiedzialność dyscyplinarna i postępowanie dyscyplinarne

§ 4. Rodzaje kar dyscyplinarnych określa art. 117 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86), zwanej dalej „ustawą”.

§ 5. Strażak ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za:

- 1) popełnienie przestępstwa lub wykroczenia,
- 2) naruszenie dyscypliny służbowej.

§ 6. 1. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:

- 1) odmowa wykonania lub niewykonanie rozkazu lub polecenia służbowego,
- 2) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób niedbały lub nieprawidłowy,
- 3) stawienie się do służby w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka albo spożywanie alkoholu w czasie pełnienia służby lub w pomieszczeniach służbowych,
- 4) świadome wprowadzenie się w stan ograniczający zdolność wykonywania obowiązków służbowych lub uniemożliwiający ich wykonywanie,
- 5) porzucenie służby albo samowolne oddalenie się z miejsca pełnienia służby lub zakwaterowania,
- 6) zagubienie lub utrata dokumentów zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową,
- 7) znieważenie przełożonego lub podwładnego,
- 8) niedopełnienie obowiązków służbowych określonych w ustawie lub innych przepisach albo regulaminach służby.

2. Naruszeniem dyscypliny służbowej przez przełożone-

go jest również zachowanie przyczyniające się do rozluźnienia dyscypliny w podległej mu jednostce.

§ 7. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez strażaka przestępstwa, wykroczenia lub naruszenia dyscypliny służbowej, zwanych dalej „naruszeniami”.

2. Postępowanie dyscyplinarne ma na celu:

- 1) ustalenie, czy naruszenie faktycznie zaistniało oraz w jakim czasie i przez kogo zostało popełnione,
- 2) wszechstronne wyjaśnienie przyczyn i okoliczności naruszenia.

3. O wszczęciu postępowania dyscyplinarnego wydaje się postanowienie. Postanowienie niezwłocznie doręcza się obwinionemu.

§ 8. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna właściwy przełożony:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek bezpośredniego przełożonego strażaka,
- 3) na polecenie wyższego przełożonego,
- 4) na wniosek sądu honorowego, sądu, prokuratora lub organu powołanego do orzekania w sprawach o wykroczenia.

2. Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego podejmuje się czynności wyjaśniające, jeżeli wiadomość o naruszeniu budzi uzasadnione wątpliwości, w szczególności co do popełnienia tego czynu lub co do osoby sprawcy.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, należy zakończyć w terminie 14 dni od daty ich podjęcia.

§ 9. 1. Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umarza, jeżeli:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły zaistnienia naruszenia,
- 2) czyn nie zawiera znamion naruszenia,
- 3) obwiniony nie podlega orzecznictwu dyscyplinarnemu,
- 4) obwiniony zmarł,
- 5) nastąpiło przedawnienie,
- 6) czyn jest naruszeniem małej wagi,
- 7) postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wszczęte wcześniej toczy się.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, jeżeli:

- 1) strażak złożył raport z prośbą o niezwłoczne zwolnienie ze służby,
- 2) wina strażaka nie budzi wątpliwości i nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż upomnienie.

3. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w razie długotrwałej choroby obwinionego lub złożenia przez niego raportu o niezwłoczne zwolnienie go ze służby, jeżeli postępowanie dotyczy czynu, za który strażak ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

4. Postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydaje właściwy przełożony.

§ 10. 1. Postępowanie dyscyplinarne przeprowadza właściwy przełożony lub wyznaczony przez niego strażak.

2. Do prowadzenia postępowania wyznacza się strażaka posiadającego stopień nie niższy od stopnia posiadanego przez obwinionego lub zajmującego co najmniej równorzędne z nim stanowisko służbowe.

3. Prowadzący postępowanie dyscyplinarne jest obowiązany wyłączyć się od udziału w tym postępowaniu, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio,
- 2) jest małżonkiem obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej,
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego w myśl przepisów Kodeksu postępowania karnego dotyczących wyłączenia sędziego z mocy prawa od udziału w sprawie,
- 4) był świadkiem zdarzenia,
- 5) pomiędzy nim a obwinionym zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności prowadzącego postępowanie.

4. Prowadzący postępowanie bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie się od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

5. O zaistnieniu okoliczności wymienionych w ust. 3 prowadzący postępowanie powiadamia przełożonego, który go wyznaczył. Do czasu wyznaczenia innego strażaka do prowadzenia postępowania podejmuje on jednak czynności nie cierpiące zwłoki.

6. Przepisy ust. 1—5 mają odpowiednie zastosowanie przy czynnościach wyjaśniających.

7. Obwiniony ma prawo złożyć do właściwego przełożonego wniosek o wyłączenie prowadzącego postępowanie z przyczyn, o których mowa w ust. 3. Do czasu rozpatrzenia wniosku przez przełożonego podejmuje się czynności nie cierpiące zwłoki.

§ 11. Strażak podlega z urzędu wyłączeniu od udziału w postępowaniu, jeżeli:

- 1) uczestniczył w niższej instancji w wydaniu zaskarżonego orzeczenia,
- 2) brał udział w wydaniu orzeczenia, które następnie zostało uchylone, a sprawę przekazano do ponownego rozpatrzenia.

§ 12. 1. Prowadzący postępowanie dyscyplinarne zbiera materiały i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, w szczególności przesłuchuje świadków, pokrzywdzonych, przyjmuje wyjaśnienia od obwinionego oraz zleca przeprowadzenie odpowiednich badań. Z czynności tych sporządza się protokoły, które podpisują osoba

przeprowadzająca czynność, protokolant i osoba biorąca udział w czynności.

2. Materiały przekazane przez prokuratora, organ powołany do orzekania w sprawach o wykroczenia lub sąd honorowy włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 13. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

- 1) zgłaszania wniosków dowodowych,
- 2) wnoszenia w terminie 3 dni od daty doręczenia mu postanowienia lub orzeczenia:
 - a) zażalenia na postanowienie, z wyjątkiem postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego,
 - b) odwołania od orzeczenia o ukaraniu,
- 3) ustanowienia spośród strażaków wskazanego przez siebie obrońcy, który jest uprawniony do:
 - a) zapoznania się z materiałami postępowania dyscyplinarnego,
 - b) składania wniosków dowodowych i przedstawiania opinii,
 - c) obecności przy ogłaszaniu obwinionemu postanowień podejmowanych w toku postępowania dyscyplinarnego.

§ 14. 1. Wnioski o przeprowadzenie postępowania dowodowego obwiniony zgłasza prowadzącemu postępowanie dyscyplinarne.

2. Oddalenie wniosku wymaga uzasadnienia na piśmie.

§ 15. Postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego i orzeczenia doręcza się niezwłocznie odpowiednio obwinionemu i ukaranemu.

§ 16. 1. Postępowanie dyscyplinarne powinno być zakończone w ciągu miesiąca od jego wszczęcia. W uzasadnionych okolicznościach może być przedłużone na dalszy czas określony, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Postanowienie w przedmiocie przedłużenia postępowania wydaje przełożony właściwy do rozpatrzenia odwołania.

§ 17. Jeżeli z wiadomości o naruszeniu wynika, że czyn zawiera znamiona przestępstwa ściganego z urzędu albo taki charakter czynu ustalono w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamia się o tym bezzwłocznie prokuratora.

§ 18. Postępowanie dyscyplinarne można zawiesić, gdy zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności gdy toczy się postępowanie karne o ten sam czyn, który zarzucono strażakowi w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 19. 1. Jeżeli prowadzący postępowanie dyscyplinarne uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy, jest obowiązany zapoznać obwinionego z aktami postępowania i pouczyć, że może on w terminie 7 dni zgłosić wniosek o ich uzupełnienie.

2. Obwiniony po zapoznaniu się z aktami postępowania podpisuje protokół sporządzony z tej czynności.

3. Odmowa obwinionego zapoznania się z aktami postępowania lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje dalszych czynności.

4. Po zebraniu materiałów i zapoznaniu z nimi obwinionego prowadzący postępowanie wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania dyscyplinarnego i sporządza sprawozdanie, które powinno zawierać:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe strażaka, który prowadził postępowanie,
- 2) stanowisko służbowe właściwego przełożonego,
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) opis czynu zarzucanego obwinionemu,
- 5) opis ustalonego stanu faktycznego na podstawie zebranych dowodów,
- 6) wnioski dotyczące winy, kary, umorzenia postępowania dyscyplinarnego lub skierowania sprawy do właściwego sądu honorowego, z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących lub obciążających.

Rozdział 3

Zasady orzekania

§ 20. 1. Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania dyscyplinarnego właściwy przełożony orzeka:

- 1) o uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu lub przeprowadzone postępowanie karne zostało zakończono orzeczeniem o uniewinnieniu, a czyn nie stanowił naruszenia dyscypliny służbowej,
- 2) o uznaniu strażaka za winnego naruszenia i wymierzeniu kary dyscyplinarnej,
- 3) o uznaniu strażaka za winnego naruszenia, odstąpieniu od wymierzenia kary i przekazaniu sprawy sądowi honorowemu,
- 4) o uznaniu strażaka za winnego naruszenia i odstąpieniu od wymierzenia kary.

2. Orzeczenie należy wydać nie później niż w ciągu 7 dni od daty zamknięcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 21. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przełożonego, który wydaje orzeczenie,
- 2) datę wydania,
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) określenie czynu przypisanego obwinionemu,
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie,
- 6) uzasadnienie,
- 7) pouczenie o prawie wniesienia odwołania,
- 8) podpis przełożonego i pieczęć jednostki.

2. Rozstrzygnięcie w sprawie powinno zawierać:

- 1) stwierdzenie winy i rodzaj wymierzonej kary dyscyplinarnej albo

- 2) stwierdzenie winy, odstąpienie od wymierzenia kary i przekazanie sprawy sądowi honorowemu, albo
- 3) stwierdzenie winy i odstąpienie od wymierzenia kary, albo
- 4) uniewinnienie obwinionego.

§ 22. 1. Wymierzona kara dyscyplinarna powinna być współmierna do czynu popełnionego przez obwinionego.

2. Wymierzając karę dyscyplinarną, należy uwzględnić charakter naruszenia, jego skutki, pobudki działania sprawcy, okoliczności popełnienia czynu, stopień nasilenia złej woli, następstwa ujemne dla służby, dotychczasowe wyniki w służbie oraz zachowanie się obwinionego poza służbą. Należy brać pod uwagę inne okoliczności, zarówno łagodzące, jak i obciążające, istotne w sprawie.

3. Na zaostrzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności:

- 1) popełnienie naruszenia przez strażaka będącego w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości,
- 2) popełnienie naruszenia przez strażaka w czasie prowadzonego przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego lub w czasie wykonywania uprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej,
- 3) popełnienie naruszenia przez strażaka z niskich pobudek, powodujące poważne skutki,
- 4) popełnienie naruszenia wobec podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

§ 23. 1. Właściwy przełożony wzywa obwinionego do stawienia się do raportu w celu zawiadomienia go o treści orzeczenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie:

- 1) tymczasowego aresztowania obwinionego,
- 2) długotrwałej choroby obwinionego,
- 3) nie usprawiedliwionej nieobecności w wyznaczonym terminie,
- 4) nieznajomości miejsca pobytu obwinionego,
- 5) udokumentowanego porzucenia służby przez obwinionego.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, orzeczenie dyscyplinarne doręcza obwinionemu kierownik komórki organizacyjnej właściwej w sprawach osobowych.

Rozdział 4

Postępowanie odwoławcze

§ 24. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego obwiniony ma prawo w terminie 7 dni złożyć na piśmie odwołanie do wyższego przełożonego za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie.

2. Termin do wniesienia zażalenia lub odwołania biegnie od dnia doręczenia postanowienia lub orzeczenia obwinionemu.

3. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia o wymierzeniu kary.

4. Orzeczenie, od którego nie wniesiono w terminie odwołania, staje się po upływie tego terminu prawomocne i podlega wykonaniu.

5. Jeżeli orzeczenie wydał Minister Spraw Wewnętrznych, odwołanie od tego orzeczenia nie przysługuje. Obwiniony może zwrócić się w terminie określonym w ust. 1 do Ministra Spraw Wewnętrznych z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

§ 25. Właściwy przełożony przesyła odwołanie w terminie 7 dni wyższemu przełożonemu, załączając akta osobowe i akta postępowania dyscyplinarnego.

§ 26. 1. W postępowaniu odwoławczym rozpoznanie sprawy następuje na podstawie stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu zakończonym zaskarżonym orzeczeniem dyscyplinarnym.

2. Wyższy przełożony może zaskarżone orzeczenie:

- 1) utrzymać w mocy,
- 2) zmienić i uniewinnić obwinionego,
- 3) zmienić i wymierzyć karę łagodniejszą,
- 4) uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia,
- 5) uchylić i przekazać sprawę do sądu honorowego,
- 6) uchylić i umorzyć postępowanie.

3. W postępowaniu odwoławczym nie można wymierzyć kary surowszej niż orzeczona w zaskarżonym orzeczeniu dyscyplinarnym.

4. Orzeczenie wyższego przełożonego powinno być wydane w ciągu 14 dni od daty otrzymania odwołania. Orzeczenie wymienione w ust. 2 pkt 1—3 i 6 staje się prawomocne z chwilą wydania.

5. Przepisy § 9 ust. 1 pkt 2—7 i ust. 3 oraz § 10, 11, 21 i 23 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Wykonanie kar dyscyplinarnych

§ 27. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia dyscyplinarnego właściwy przełożony wykonuje orzeczoną karę, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 ustawy.

2. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do wiadomości wszystkim strażakom podległej jednostki lub komórki organizacyjnej, jeżeli:

- 1) właściwy przełożony uzna to za wskazane ze względów wychowawczych,
- 2) orzeczenie o ukaraniu dotyczy rażącego naruszenia popełnionego przez przełożonego, a przewinienie to jest znane jego podwładnym.

3. Ze względu na tajemnicę służbową lub autorytet ukaranego przełożony może podać orzeczenie o ukaraniu wyłącznie do wiadomości strażaków zajmujących stanowiska równorzędne lub wyższe od stanowiska zajmowanego przez ukaranego.

4. Orzeczenie podlega włączeniu do akt osobowych ukaranego.

§ 28. Wykonanie kar dyscyplinarnych polega na:

- 1) wytknięciu niewłaściwego postępowania — w wypadku kar upomnienia, nagany, nagany z ostrzeżeniem,
- 2) wytknięciu ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu go, że jeżeli ponownie dokona naruszenia, może być wyznaczony na niższe stanowisko w trybie dyscyplinarnym lub ukarany surowszą karą dyscyplinarną — w wypadku kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym,

3) przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe — w wypadku kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,

4) obniżeniu lub pozbawieniu stopnia, w drodze decyzji przełożonego uprawnionego do nadawania stopnia — w wypadku kary obniżenia lub pozbawienia stopnia,

5) wytknięciu ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu go, że za ponowne popełnienie naruszenia może być wydany ze służby — w wypadku kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,

6) zwolnieniu strażaka ze służby — w wypadku kary wydalenia ze służby.

§ 29. Zatarcie kary dyscyplinarnej polega na uznaniu kary za niebyłą, usunięciu z akt osobowych strażaka orzeczenia o ukaraniu oraz uczynieniu nieczytelnym zapisu o karalności.

Rozdział 6

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 30. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym wznowia się, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe,
- 2) zostały ujawnione istotne dla sprawy okoliczności, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego,
- 3) orzeczenie zostało wydane na podstawie decyzji lub orzeczenia sądu, które zostały następnie uchylone lub zmienione,
- 4) orzeczenie nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa lub jest oczywiście niesprawiedliwe.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść strażaka nie może nastąpić po ustaniu karalności naruszenia.

§ 31. 1. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje z urzędu lub na wniosek ukaranego, jego obrońcy, a po śmierci ukaranego — jego małżonka, krewnego w linii prostej lub rodzeństwa.

2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym osoby wymienione w ust. 1 dowiedziały się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

3. Postanowienie o wznowieniu postępowania podejmuje przełożony, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

§ 32. 1. Jeżeli w następstwie wznowienia postępowania wymierzono karę łagodniejszą, ulegają uchyleniu skutki kary wymierzonej poprzednio, a w razie wymierzenia kary surowszej, jej skutki liczy się od dnia wymierzenia tej kary.

2. Karę wykonywaną zalicza się na poczet kary orzeczonej w trybie, o którym mowa w ust. 1.

3. Termin do zatarcia kary zmienionej w następstwie wznowienia liczy się od dnia wydania orzeczenia dyscyplinarnego o pierwszym ukaraniu.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. Rozporządzenie stosuje się również do spraw toczących się w dniu jego wejścia w życie.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w. z. *J. Zimowski*